

189

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 21 marca 1995 r.

w sprawie szczegółowych zasad organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz przyznawania zaliczek i finansowania rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rejonowe urzędy pracy w razie braku propozycji odpowiedniego zatrudnienia mogą kierować bezrobotnych do prac interwencyjnych lub robót publicznych, jeżeli ich wykonywanie jest gospodarczo lub społecznie użyteczne.

2. Roboty publiczne powinny być organizowane w szczególności w ramach realizowanych na terenie gminy lub województwa inwestycji infrastrukturalnych oraz zadań związanych z opieką społeczną i obsługą bezrobocia.

3. Prace interwencyjne oraz roboty publiczne nie mogą być organizowane, jeżeli spowodowałyby to likwidację lub upadłość podmiotów gospodarczych realizujących takie same zadania jak wykonywane przez skierowanych bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

§ 2. Roboty publiczne mogą być organizowane na wniosek organu samorządu terytorialnego lub terenowego organu administracji rządowej, zwanych dalej „organizatorami”.

§ 3. 1. Organizatorzy ubiegający się o skierowanie bezrobotnych do wykonywania robót publicznych składają wniosek do rejonowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania robót, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wniosek powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwę i lokalizację inwestycji infrastrukturalnej, rodzaj robót lub zadań, przy których mają być zatrudnieni bezrobotni,
- 2) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach robót publicznych oraz okres tego zatrudnienia,
- 3) informacje o stopniu zaawansowania i łącznych kosztach inwestycji lub robót, źródłach ich finansowania oraz aktualnej lub przewidywanej w okresie realizacji liczbie zatrudnionych pracowników (poza bezrobotnymi w ramach robót publicznych),
- 4) miejsce i rodzaj prac wykonywanych przez skierowanych bezrobotnych, pożądane kwalifikacje oraz inne wymogi,
- 5) informacje dotyczące wysokości proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych oraz wnioskowaną wysokość (procent przeciętnego wynagrodzenia) refundowanych wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych,
- 6) informacje dotyczące możliwości zakwaterowania skierowanych bezrobotnych oraz dowozu ich do miejsca pracy,

7) ewentualny wniosek o udzielenie zaliczek, o których mowa w § 8 ust. 1.

3. Organizator ubiegający się o skierowanie bezrobotnych do wykonywania robót publicznych na terenie rejonów uznanych za szczególnie zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym, wnioskujący o refundowanie z Funduszu Pracy także części rzeczowych kosztów organizacji tych robót, dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 2, adresowany do dyrektora właściwego wojewódzkiego urzędu pracy wniosek o refundację tych kosztów, wraz z ich kalkulacją.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, kierownik rejonowego urzędu pracy wraz z opinią rejonowej rady zatrudnienia przekazuje do rozpatrzenia dyrektorowi wojewódzkiego urzędu pracy, który powiadamia o podjętej decyzji kierownika rejonowego urzędu pracy i organizatora.

§ 4. 1. Wnioski, o których mowa w § 3 ust. 2, rejonowe urzędy pracy przedkładają do zaopiniowania rejonowej radzie zatrudnienia, jeżeli rada podjęła taką uchwałę.

2. Kierownik rejonowego urzędu pracy po podjęciu decyzji o realizacji wniosku dokonuje szczegółowych uzgodnień z organizatorem i zawiera z nim umowę, o której mowa w § 7.

3. Kierownik rejonowego urzędu pracy jest obowiązany zawiadomić na piśmie organizatora robót publicznych w razie odmowy realizacji wniosku.

§ 5. Do prac interwencyjnych lub robót publicznych rejonowe urzędy pracy powinny w szczególności kierować bezrobotnych:

- 1) którzy po upływie okresu wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych zostaną zatrudnieni na dalszy okres,
- 2) samotnie wychowujących dzieci, na które przysługuje zasiłek rodzinny,
- 3) których małżonek jest również bezrobotnym,
- 4) którzy pozostają bez pracy przez okres dłuższy niż 12 miesięcy,
- 5) których zatrudnienie jest wskazane ze względów społecznych.

§ 6. 1. Prace interwencyjne, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, nie mogą być organizowane, jeżeli:

- 1) w okresie ostatnich 6 miesięcy liczba zatrudnionych pracowników uległa zmniejszeniu o 10%, chyba że było to wynikiem sezonowości produkcji lub usług,

2) pracodawca jest w stanie likwidacji lub upadłości.

2. W szczególnie uzasadnionych wypadkach dyrektor wojewódzkiego urzędu pracy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady zatrudnienia, może wyrazić zgodę na organizowanie prac interwencyjnych u pracodawców, o których mowa w ust. 1.

3. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane u pracodawców będących:

- 1) partiami lub organizacjami politycznymi,
- 2) biurami poselsko-senatorskimi,
- 3) organizacjami związków zawodowych, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy związkowych biur pracy oraz klubów pracy,
- 4) organizacjami pracodawców, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy biur oraz klubów pracy,
- 5) urzędami naczelnymi i centralnymi organów administracji państwowej,
- 6) kościołami lub związkami wyznaniowymi,
- 7) przedstawicielstwami obcych państw.

§ 7. 1. Rejonowy urząd pracy zawiera z pracodawcą, u którego bezrobotni wykonywać będą prace interwencyjne, oraz organizatorem robót publicznych lub wskazanym przez niego pracodawcą umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni,
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych,
- 3) terminy i wysokość refundowanych z Funduszu Pracy przez rejonowy urząd pracy kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne oraz rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych,
- 4) zasady rozliczania udzielonych zaliczek, o których mowa w § 8 ust. 1,
- 5) obowiązek informowania rejonowego urzędu pracy o wypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym.

2. Pracodawca, u którego skierowani przez rejonowy urząd pracy bezrobotni będą wykonywać prace interwencyjne, oraz organizator robót publicznych lub upoważniony przez niego pracodawca zawiera z bezrobotnymi umowy o pracę na czas określony wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w wypadku organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych w wojewódzkich i rejonowych urzędach pracy.

§ 8. 1. Kierownik rejonowego urzędu pracy, na wniosek organizatora robót publicznych, może przyznawać temu organizatorowi lub uprawnionemu przez niego pracodawcy ze środków Funduszu Pracy zaliczki na poczet wypłat wynagrodzeń oraz składek na ubezpieczenie społeczne skierowanych bezrobotnych zatrudnionych w ramach robót publicznych.

2. Kwota zaliczek, o których mowa w ust. 1, nie może przekroczyć należnej organizatorowi robót publicznych kwoty podlegających refundacji za dany miesiąc wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

3. Zaliczka może być przekazana w okresie umożliwiającym terminową wypłatę wynagrodzeń skierowanym bezrobotnym i opłacenie składek na ubezpieczenie społeczne, nie wcześniej jednak niż 5 dni przed terminem tych płatności.

§ 9. 1. Do rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych zaliczają się, z zastrzeżeniem ust. 2—5, faktycznie poniesione koszty ich organizacji, z wyłączeniem kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenie społeczne.

2. Nie podlegają zaliczeniu do rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych wydatki poniesione przed zawarciem umowy, o której mowa w § 7 ust. 1, oraz po upływie okresu, na jaki umowa ta została zawarta.

3. Wydatki poniesione na zakup materiałów i środków trwałych o charakterze wyposażenia zalicza się do poniesionych rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych w części faktycznego ich wykorzystania lub zużycia w okresie realizacji robót publicznych.

4. Koszty poniesione na zakup środków trwałych zalicza się do rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych w kwocie odpowiadającej odpisowi amortyzacyjnemu lub umorzeniu dokonanej na zasadach sezonowego użytkowania majątku trwałego za okres ich wykorzystania przy realizacji robót publicznych.

5. Jeżeli koszty poniesione przez organizatora robót publicznych obejmują także wydatki związane z zatrudnieniem innych, poza skierowanymi bezrobotnymi, osób, to rzeczowe koszty organizacji robót publicznych ustala się proporcjonalnie do udziału zatrudnionych w ramach tych robót skierowanych bezrobotnych w liczbie zatrudnionych ogółem.

6. Refundacja z Funduszu Pracy rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych dokonywana jest do wysokości i w terminach określonych w umowie, po przedłożeniu przez organizatora rozliczenia faktycznie poniesionych rzeczowych kosztów ich organizacji.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie zasad organizowania prac interwencyjnych oraz robót publicznych (Dz. U. Nr 122, poz. 540 i z 1992 r. Nr 69, poz. 348).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.